

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2060/2020
03.06.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Зоран Митић адвокат из ..., против туженог „Ниш-експрес“ АД Ниш, Чамурлија 160, чији је пуномоћник Весна Лојпур Стојменовић адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2970/2019 од 31.01.2020. године, у седници већа одржаној дана 03.06.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2970/2019 од 31.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 4342/17 од 24.05.2019. године одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се поништи као незаконито решење туженог Ниш-експрес АД Ниш, Сектор ... бр. .../... од 22.11.2017. године, којим је тужиоцу престао радни однос код туженог отказом уговора о раду бр. .../... од 25.03.2015. године и анекса уговора о раду, те да се тужилац врати на рад на пословима радног места који одговарају његовој стручној спреми, знању и способностима и да му се признају сва права из рада и по основу рада почев од дана престанка радног односа па до дана враћања на рад.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2970/2019 од 31.01.2020. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П1 4342/2017 од 24.05.2019. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију у коме је оспорио ревизијске наводе.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ...87/18) и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. У поступку пред другостепеним није дошло до пропуста у примени или до погрешне примене које од одредаба овог закона, при чему другостепена пресуда садржи и оцену свих жалбених навода који су од одлучног значаја, па нема ни повреде из става 1. овог члана, на коју се ревизијом указује.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на радном месту ... у Сектору контроле, ..., на основу уговора о раду бр. ... од 25.03.2015. године са анексом. Решењем туженог бр. .../... од 22.11.2017. године тужиоцу је отказан уговор о раду због повреде радне обавезе и непоштовања радне дисциплине, на основу члана 179. став 2 тачка 1. и 5 и став 3 тачка 8. Закона о раду, члана 6. став 1, члана 7. став 1 и став 2 тачка 8. и 18. Колективног уговора о утврђивању права, обавеза и одговорности запослених код туженог, став 2 тачка 3. Пословног кодекса туженог и члана 19. тачка 4 и 17 уговора о раду. Оспореним решењем стављено му је на терет што током рада у трећој смени дана 26/27.10.2017. године није извршавао своје радне обавезе већ је спавао у чуварској кућици на паркингу аутобуса туженог у ... и није поступио у складу са Технолошким упутством рада службе општих послова, јер није приметио ни евидентирао у свесци евиденције улазак контроле у круг свог радног простора на паркинг плацу. Пре доношења решења о отказу уговора у раду тужилац је упозорен 08.11.2017. године на постојање разлога за отказ уговора о раду, о чему се изјаснио. Утврђено је да је тужилац радио у ноћној смени дана 26/27.10.2017. године и да је затечен од стране контролора да спава у чуварској кућици у периоду од 3.05 до 3.55 часова, када се пробудио јер му је zazвонио аларм на мобилном телефону. Том приликом су му пришли контролори, који су га у међувремену посматрали и фотографисали у седећем положају са главом наслоњеном на орман и прекрштеним рукама и евидентирали свој долазак у књижи евиденције која је била код тужиоца. Тужилац није евидентирао долазак контролора нити је на било који начин ставио до знања да је приметио њихово присуство.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили као неоснован тужбени захтев за поништај решења о отказу уговора о раду, јер је у поступку утврђено да је тужилац учинио повреде радних обавеза које су му стављене на терет и није поштовао радну дисциплину прописану актом послодавца, те су испуњени услови за отказ уговора о раду на основу члана 179. став 2. тачка 1 и 5 и став 3. тачка 8. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/2005...75/2014).

Према члану 179. став 2. тачка 1. Закона о раду, послодавац може запосленом да откаже уговор о раду који својом кривицом учини повреду радне обавезе и то ако несавесно или немарно извршава радне обавезе а према тачки 5, ако учини другу повреду радне обавезе утврђену општим актом, односно уговором, док је ставом 3. тачка 8. наведеног члана прописано да послодавац може да откаже уговор о раду

запосленом ако не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

Одредбом члана 6. став 1. Колективног уговора о утврђивању права, обавеза и одговорности запослених код туженог од 30.07.2014. године, прописано је да је повреда радних обавеза, између осталог и неблаговремено, несавесно и немарно извршавање радних обавеза, при чему се под неблаговременим извршењем радних обавеза сматра свако одступање од утврђених или уобичајених рокова за извршење радних обавеза, а под несавесним и немарним извршавањем радних обавеза да запослени не поступа у складу са обавезама из описа послова радног места, не придржава се упустава за рад у својој радној једници (технолошког поступка, наредби, саопштења итд), не показује уобичајену пажњу која се очекује од просечног запосленог и не понаша се као добар домаћин, иако је морао бити свестан штетних последица таквог понашања. Чланом 7. Колективног уговора у ставу 1. прописано је да непоштовање радне дисциплине и понашање запосленог које му онемогућава да настави рад у предузећу је непоштовање правила понашања на раду и у вези са радом, утврђеним технолошким поступком, општим и другим актима друштва а у ставу 2. Колективног уговора да се под непоштовањем радне дисциплине сматра нарочито ако не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца (тачка 8), као и спавање и дремање на радном месту (тачка 18). Пословним кодексом туженог од 16.07.2008. године у тачки 3. посебних одредаба прописано је да запослени имају обавезу да на посао долазе на време и да радно време проведу у ефикасном раду на месту или простору одређеном за послове које обављају, а у тачки 3.2. да у току радног времена нису дозвољени никакви прекиди рада, сем паузе за оброк. Наведене повреде радне обавезе и нарушавања радне дисциплине прописане су и чланом 19. тачка 4 уговора о раду.

Како је у поступку утврђено да је Технолошким поступком рада Службе општих послова код туженог регулисана процедура поступања ... на пословима обезбеђења паркинг плаца у ..., по којој је тужилац био у обавези да више пута у току ноћи обилази паркинг аутобуске станице и о томе води евиденцију, да се на сат времена јавља дежурном вођи смене, као и да евидентира све догађаје у току радног времена, а да тужилац иако је био упознат са својим обавезама исте није извршавао на прописани начин, већ је спавао у чуварској кућици у означеном периоду, што је утврдила контрола туженог, тужилац је поступио супротно прописаним правилима туженог, па је зато правилан је закључак нижестепених судова да је несавесно, неблаговремено и немарно вршио радне задатке и да је прекршио радну дисциплину установљену уговором о раду и колективним уговором код туженог и другим нормативним актима, тако да његово понашање такво да не може да настави рад код туженог. И по оцени овог суда, код тужиоца је постојала свест о недисциплини јер је био свестан да није смео да спава на радном месту и да радно време проведе у ефикасном раду на месту или у простору где се обавља рад, а да је поступио супротно од тога, чиме је несавесно и немарно извршавао радне обавезе и прекршио радну дисциплину, које су прописане као отказни разлог у члану 179. став 2. тачка 1. и тачка 5. и члана 3. тачка 8. Закона о раду. Правилно је тужени на основу члана 180. и 181.

Закон о раду спровео поступак за утврђивање тужиоачеве одговорности за учињене повреде радних обавеза које су му стављене на терет.

Имајући у виду да је тужиоцу законито престао радни однос, нису испуњени услови за враћање на рад прописани чланом 191. став 1. Закона о раду.

Из наведених разлога неосновани су ревизијски наводи да је побијаном пресудом погрешно примењено материјално право. Ревизијом се понављају наводи који су истицани у току првостепеног поступка и поновљени у жалби туженог, које је другостепени суд правилно оценио а због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања се ревизија не може изјавити сходно члану 407. став 2. ЗПП. Како се ревизијским наводима не доводи у сумњу правилност и законитост другостепене пресуде, ревизија је одбијена као неоснована.

На основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић